



**כפיפות חדשות** קאריקטורה בצבעי שמן של לוריא, שפורסמה במקור בלייף, הועתקה אחר־כך לגדולים בעיתוני העולם, כמו הפארי מאטש.

השמש המצויירת, שהייתה את סמלו של רענן לוריא, והופיעה בכל הקאריקטורות שלו שפורסמו בארץ, זורחת מעתה בפיס' גת העיתונות העולמית.

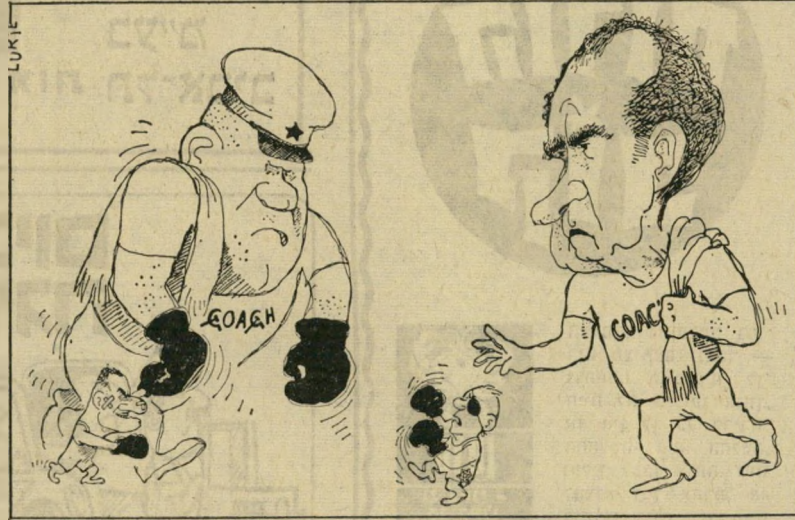
לוריא, שהוא דור שישי בארץ, נולד בי' עצמו במצרים, אחרי שהתורכים גירשו את סבו מהארץ. הוא בוגר הגימנסיה הרצליה, צנחן קרבי ובעל רשיון טייס פרטי. בד' כבד עם ציור הקאריקטורות, לא זנח גם את עיסוקיו האחרים בציור. בארץ צייר פורטרטים של גדולי המדינה. הוא מוסיף לעשות זאת גם בארצות־הברית, אלא במימ' דים אחרים. בין אלה היושבים לפניו כדי שצייר את דיוקניהם בצבעי שמן נמצאים ג'ון לינדסי, רוקפלר או שרה־הגנה האמריקאי מלחין לייארד.

בין חבריו למקצוע בארץ, יש שמבקרים אותו, על שעזב את הארץ. "קאריקטוריסט הוא כמו מנתח מוח", אומר רענן בתגובה על ביקורת זאת, "אין זה משנה היכן הוא עושה את מלאכתו".

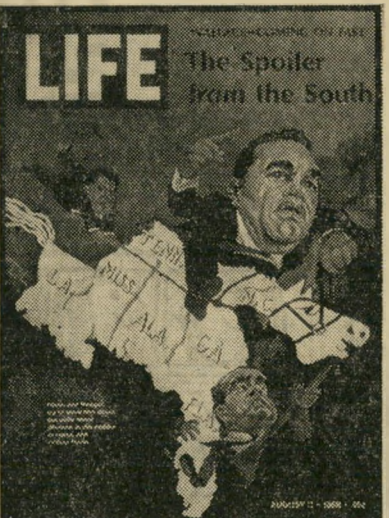
העובדה שצייר ישראלי הצליח להגיע לי' מעמד נכבד כזה, צריכה בסופו של דבר להחמיא לישראל באותה מידה, למשל, כמו הצלחת חיים טופול בצמרת עולם הקולנוע.



כחבר מערכת הלייף מוטלת על רענן לוריא מדי פעם, רשימת ציור בשערי השבועון, מלבד ציור הקאריקטורה השבועית. שני שערים אלה הם יצירותיו של רענן לוריא שהוא חבר מערכת השבועון.



**אאון בלי' כפיפות** קאריקטורה של רענן לוריא שפורסמה בלייף בגליון ה'17 ביולי, במיטגרת מאמר המערכת על המזרח התיכון. "הבעיה שלי", אומר לוריא, "היא לנסות שלא להסתכל על המזרח־התיכון בעיניים ישראליות. אין הקאריקטורה צריכה לשרת אינטרסים, אלא לתרגם מצב אובייקטיבי ללשון ציורית".



שערי ה"לייף" כחבר מערכת הלייף מוטלת על רענן לוריא מדי פעם, רשימת ציור בשערי השבועון, מלבד ציור הקאריקטורה השבועית. שני שערים אלה הם יצירותיו של רענן לוריא שהוא חבר מערכת השבועון.

# רענן לוריא עשה זאת — הוא רכש לעצמו מקום בצמרת עולמ' העיתונות

טיימס, ומועקת לעיתונים החשובים בי' יותר ברחבי העולם המערבי, מהטיימס ה' לונדוני ועד לפארי־מאטש הצרפתי. כל קארי' קטורה שרענן לוריא מצייר כיום זוכה לי' תפוצה ענקית. כ־400 מיליון איש רואים אותה.

\*\*\*

כמו מנתח מוח

ב' חודש מאי 1967 יצא רענן לוריא לפתוח תערוכת פורטרטים מפרי מכ'



רענן לוריא

# השמש זורחת בפייסגה

לי' דד בן שמונה ישב השבוע בלישכת ראש אגף מבצעים במטכ"ל, ושעה ש' אביו שוחח עם סגן הרמטכ"ל, האלוף דוד ("דודו") אלעזר, צייר על גבי נייר רישום הומוריסטי את דמותו של דודו. "כשהיה בן ארבע", סיפר אבי הילד לי' סגן הרמטכ"ל, "אמר לו מגיד עתידות, שקרא בכף ידו, כי נכון לו עתיד גדול של צייר מפורסם". "דודו" התבונן בקאריק' טורה של עצמו, שצוירה בידי הילד, הכניס אותה בין שני לוחות קרטון, והכניסה לי' מגירתו. "אני עומד לשמור את הציור", אמר, "עד שהנבואה תתגשם".

אולם עד לזמן בו יתפרסם נמרוד לוריא בן השמונה כצייר בוכות עצמו, נכונה לו התחרות קשה. יהיה עליו להתחרות בי' אביו, הצייר רענן לוריא. כי לוריא, שעזב את הארץ לפני ארבע שנים כקאריקטוריסט של הצהרון ידיעות אחרונות, חזר אליה השבוע כשהוא אחד הקאריקטוריסטים הי' ידועים בעולם. הוא הגיע לפייסגה הגבוהה ביותר אליה יכול צייר־עיתונות לשאוף. רענן לוריא הוא כיום הצייר הפוליטי הראשי של השבועון האמריקאי הנודע לייף. הקאריקטורות שלו מתפרסמות באופן קבוע בעיתון החשוב ביותר בעולם — הניו־יורק

חולו, שהוצגה במסגרת התערוכה העול' מית במונטריאול. אולם יומיים אחרי ש' נפתחה התערוכה, חזר לוריא לארץ, כדי להשתתף במלחמת ששת־הימים. בתום 21 יום, כאשר חזר למונטריאול, כבר קרצה לו אלת המול'. עורכי המהדורה הקנדית של השבועון טיים ראו את ציוריו, ביקשוהו לצייר עבורם שער. כאשר פורסם השער, הוא משך את תשומת־ליבם של עורכי הלייף האמריקאי, קאי, שהזמינו גם הם שער מפרי מכחולו. כשהתפרסם שערו של לוריא בלייף הי' תה כבר הדרך סלולה בפניו. עורכי הלייף הזמינוהו לצייר עבורם קאריקטורה פוליטית שבועית. מדי שבוע הטיסוהו ממונט' ביאול לניו־יורק, שיכנו אותו בואלדורף אסטוריה, כדי שצייר את הקאריקטורה הי' שבועית שלו, ולמחרת הטיסוהו חזרה לי' מקום מגוריו בקנדה.

כעבור שלושה חודשים כבר הציעו לו חווה קבוע ונדיב. רענן לוריא, 38, נשוי ואב לשלושה ילדים, עבר להתגורר בסטמי' פורד שבמדינת קונטיקוט, במרחק 55 דקות מניו־יורק, הפך תוך שלוש שנים לאחד מי' ארבעת הקאריקטוריסטים הידועים ביותר בי' ארצות־הברית.



ב"ניו־יורק טיימס" שער רענן לוריא במוסף של החשוב בעיתוני ארה"ב.